

ixabans d'hora?

pot evitar-se sotmetent-se la futura mare a un control mèdic periòdic en què totes aquestes petites coses (dic petites perquè sovint passen desapercebudes per ella i pels seus familiars, no pas perquè no tinguin importància) són observades amb cura i tractades convenientment.

Tota malaltia infecciosa pot determinar també un part prematur. No vol dir pas això que pel sol fet de patir una embarassada una tifoide, una grip o una infecció al ronyó calgui témer sistemàticament un set o vuitmesó, però és evident que en algun cas pot ésser prou greu el procés per a determinar-lo.

Hi ha una altra colla de causes que depenen de circumstàncies que solament el metge pot precisar i són, per exemple, les degudes a estar situada baixa la placenta, cosa que sovint determina l'expulsió prematura; les dependents d'anomalies pèlviques, monstruositats, etc. També és freqüent de trobar-la en els casos de bessonada, com si la presència dels dos infants no permetés que ambdós arribessin als nou mesos. Això no passa pas sempre en totes les bessonades i n'hi ha moltes que arriben al temps, si bé els infants per regla general són més petits que d'ordinari.

A desgrat de l'enumeració ràpida que hem fet de totes aquestes possibles causes, hi ha casos en què res no es troba i aleshores cal creure que la mare té una predisposició especial, com certs vegetals, de no aconseguir que els fruits madurin.

Hi té algun paper el traumatisme? — Molta de gent creu que molts infants d'abans de temps són deguts a cops, caminades, caigudes, etc. Què hi ha de veritat en això? No pot negar-se la possibilitat que un traumatisme **molt violent** no pugui produir un part prematur; però en la majoria de casos no és pas veritat i cal no deixar-se emportar per aquestes suposicions i cercar alguna de les anteriors causes, per si s'hi pot posar remei.

Cal témer, doncs, el part prematur. Els perills que sotgen al petit infant, de poc pes, de poca vitalitat i molt sovint malalt, són esculls gravíssims per ell. I això com més de poc temps sigui pitjor. Es completament errònia aquella creença popular que és més fàcil que visqui un de set que un de vuit mesos. La cosa certa és que com més pesi més possibilitats té de vida. I, sobretot, com menys tares tingui i més miraments aconseguixi.

